

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת עקב
שנת תשפ"ה



גליון
קס"ד



שיעורי חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

ספורים מחז"ל

אפשר לקחת 'עין יעקב', או את הספר 'בדרכי אבותינו' שמביא ספורים מחז"ל באידיש, ולהקין מזה ספורים לספר לילדים.

ספרו לילדים ספורים מחכמינו הקדושים. לדגמה הספור של הלל הזקן, שהוא רצה ללמד תורה ומסר את נפשו וטפס על הגג (יומא לה:); כשילד שומע כזה ספור הוא חושב לעצמו: 'וואו, אני גם רוצה ללמד תורה!'

או את הספור מהלל הזקן, שאחד נסה להרגיז אותו עם שאלות טפשיות, והוא נזהר שלא להתרגז, (שבת ל:), כשילד שומע כזה ספור הוא חושב לעצמו: 'אני גם לא אתרגז!'

ספרו להם את הספור מרבי חנינא בן דוסא, שבתו בכתה שהיא הכניסה בגרות שבת 'חמץ' במקום 'שמן', אמר לה רבי חנינא בן דוסא: אותו בורא עולם שעושה ששמן ידלק - יכול גם לעשות שחמץ ידלק, ובאמת הנרות דלקו במשך כל השבת, והדליקו מזה את נר ההבדלה במוצאי שבת (תענית כה:).

להשחיל בספורים 'אמונת חכמים' ולמנודים יפים

ספרו לילדים את הספורים על היהודי והפריץ, ותשחילו בתוכם 'אמונת חכמים'. ספרו להם: "היה פריץ שאים שהוא הולך להרג את בעל בית המרווח, או שהוא יכניס אותו בבית הסהר, הלכו לצדיק, הצדיק התפלל, והפריץ שחרר את היהודי".

ספרו גם לילדים ספורים שרואים מהם שצריכים לכבד את אבא ואמא.

יוצא מהכלל, שישפרו לילדים 'ספורי צדיקים'.

במקום לספר לילדים ספורים מפחידים, כמו הספור של 'שלושה אחים' שלוקח את הילדים לחלומות רחוקים ומפחידים, שכל היום הם ירעדו מפחד, תספר להם ספורי צדיקים; מהנביאים הקדושים, מהאור החיים הקדוש, מהבעל שם טוב הקדוש וכו' וגו' עלינו, ומתלמידי הבעל שם טוב הקדושים וכו' וגו' עלינו. אני זוכר איך שהמלמדים שלי היו מספרים את הספור של 'שלושה אחים' שאם מסתכלים על הירח עפים אל הירח... כל כך רעדתי מפחד בלילה, לא יכולתי לישון כל הלילה מרוב פחד; זה לא בריא לילדים.

להקשיב רק למספרים יראי שמים

היום יש שפע של מלמדים ומחנכים שמספרים ספורים לילדים, לדגמה: הסדרה של 'שמע בנאי' שמספר ברור ויפה ספורים יפים מהגמרא ומצדיקים; עם זה גדלנו כשהיינו ילדים, וזה הכניס בנו הרבה יראת שמים. וכך יש עוד מספרים מאוד יפים שמספרים ספורים מצדיקים, וכדאי להאזין לספורים שלהם ולחזר על זה לפני הילדים.

צריכים להזהר למי מאזינים, בפרט מלמד צריך להזהר עוד יותר, כי הוא הרי צריך להקים יחדות, הוא הרי צריך להקים את עם ישראל. מלמד גם לא יכול להסתפל בקליפים, או להאזין לתדשות, או להאזין לבדיחות על אחרים, מלמד צריך יותר יראת שמים מסתם אדם.

- ספורי צדיקים -

משחק של הסמ"ך מ"ם

מלמדים ומחנכים יקרים.

אשריכם; אשרי חלקכם שאתם זוכים להיות מלמדים, אתם יכולים לשבת עם ילדי ישראל, וללמד אתם תורה ואמונה, ולהחדיר בהם יראת שמים.

למעלה בשמים מסתכלים על מלמד מאוד מאוד יפה, ומאוד מאוד מחשיבים אותו. כמה פעמים חזרנו כבר על מה שהרבי הקדוש מלובלין זכותו יגן עלינו אמר, שהסמ"ך מ"ם - היצר הרע, מפחד מאוד ממלמדים ולכן הוא עשה משחק שלם שמלמד יראה כמו איזה 'גלגל חמישי', מי מעריך מלמדים? להפך, כלם אומרים בלגלוג "הוא מלמד..." אבל בשמים המלמד הוא הדבר הכי הכי חשוב.

המלמד מכנה באותו פנוי של השם יתברך, כך אומרים בברכת התורה: "ברוך אתה ה', המלמד תורה לעמו ישראל", עוד אומרים חכמינו זכרונם לברכה (גדרים לו:): "מה אני בחנם אף אתם נמי בחנם", מלמדים צריכים ללמד עם ילדים כמו הקדוש ברוך שילמד עם משה רבנו.

לספר לילדים ספורי צדיקים

בשעור היום אני מאוד רוצה לבקש מהמלמדים נקודה אחת; אין לי דברים חדשים לבקש, אני מדבר מדברים ישנים, אבל אני רוצה לחדש אותם.

אני רוצה ואני דורש מכל המלמדים, מקטן ועד גדול, מכל המלמדים בלי



להכניס את ספורי הצדיקים בתוך סדר היום

אפשר להכניס בתוך 'סדר היום' שבחמש עשרה דקות האחרונות של היום מספרים 'ספורי צדיקים'. תגידו כבר באמצע היום לילדים: "ילדים, אם תקשיבו יפה ונסים את הקריאה, את החמש, את המשניות, את הגמרא, הולכים לספר ספור על צדיק", ובסוף היום סוגרים את החמש ואת הגמרא, ומספרים ספור. וכך הילדים יחפזו לספור.

ספרו את הספורים עם 'יראת שמים'

ספרו את הספורים עם 'יראת שמים', אל תגידו: "הבעל שם טוב", אלא תגידו: "הבעל שם טוב הקדוש".

ספרו לילדים שהבעל שם טוב הקדוש דבר אל השם יתברך, והבעל שם טוב הקדוש שמר על העינים, והבעל שם טוב הקדוש נטל ידים בבקר עם קערה וספל ליד המטה. והבעל שם טוב הקדוש כשהתפלל הוא לא הסתפל מחוץ לסדור, והבעל שם טוב הקדוש לא פגע אף פעם באחרים, וכך הוא יכול לפעל ישועות לבני ישראל.

ילדים זוכרים את הספורי הצדיקים

כבר ספרתי לכם פעם, לפני שנים פגשתי יהודי שלמד בילדותו בתלמוד תורה גדול מהשירה, ומסכן היתה לו תקופה שהוא עזב את היהדות, ומסכן הוא נהיה שוטר במשטרה כאן בארצות הברית, אחר כך הוא חזר ברון השם לדרך היהדות, והוא אמר לי: "מפל השנים שלי אני זוכר רק מלמד אחד", המלמד שספר ספורי צדיקים; יותר מזה אני לא זוכר כלום, אני רק זוכר את ספורי הצדיקים".

למה בוכה החתן לפני החפה?

עכשו אני רוצה לדבר על עוד נקודה, בהמשך לשעור הקודם שדברנו בו שלפני שעושים משהו לילד, לפני שלוקחים את העינים לידים ובטוחים שהילד הוא רחמנא לצלון... תיבים לשמע את הילד, ולפעמים אפילו צריכים להאמין לילד, או על כל פנים לדון בדבר ולהתבונן היטב אולי הילד לא אשם.

שמעו ספור; רב הגיע לחתונה לסדור קדושין, והרב מבחין בקבלת

עכשו בוכה החתן לרב, ואומר: "הילד הוא יצא לתרבות רעה, ואני לא יכול ללכת לחפה בשעה שאני גרמתי שילד יצא לתרבות רעה".

מי אשם שהילד יצא לתרבות רעה?

הרב הרגיע אותו, ואמר לו: "זה לא אתה; אתה הרי היית קטן, והמלמד הרי הפיל כזה פחד שהיית חייב להציל את החיים שלך; אם כבר, אולי אסור למלמד ללכת לחפה..." הקשיה היא על המלמד, על המנהל ועל ההורים, שבששו והשפילו את הילד ההוא, הם היו גדולים, והם כן היו צריכים להתעמק יותר בספור, בשעה שהילד צועק ומוחה: "אני לא יודע איך הגיע השעון לכיס שלי!"

זה שהילד מסכן יצא לתרבות רעה, זה דבר פשוט, כי כשילד מתחנך "תאמינו לי" והוא רוצה שאף אחד לא מאמין לו, ואפילו אבא ואמא שלו לא מאמינים לו, אלא להפך, הם עוד צועקים עליו ומבזים אותו, זה יכול לגרום שהוא יעזב את כל החנוכה שהכניסו בו.

כשמאמינים לילד מועילים יותר מענש

זה ספור מבהיל מאוד, כשקראתי את הספור בכיתי; חשבתי לעצמי: 'אני לא יודע אם אני כן הייתי יכול לעמד בנסיון, להאמין לילד שהוא לא שם את זה בכיסו, וחשבתי לשתף את המלמדים בספור, שיידעו שצריכים להקשיב לילד, וצריכים לתת לו את ההרגשה שסומכים עליו ומאמינים לו.

אפילו אם ילד מספר ספור שלא מסתדר לפי המח של המלמד, אסור למלמד להתחיל לפעל, אפשר לדון על זה עם מישהו, או לפחות לישן על זה לילה ולחשב על זה עוד פעם בשוב הדעת.

ואפילו אם הילד באמת משקר והוא באמת גנב, אז עדיף לבקש חזרה את השעון ולדבר אל הילדים שאסור לגנב, ולתת את ההרגשה לילד שמאמינים לו שהוא לא הגנב, כי מועילים יותר כשנותנים אמון וסומכים על הילד - מאשר כשמענישים אותו!

פנים שהחתן אינו מפסיק להתנפח ולבכות, הבכי של החתן לא כל כך מצא חן בעיניו, אפשר לפעמים לראות חתן בוכה, אבל כאן הוא רוצה את החתן בוכה כמו שבוכים על דבר שלא יכולים להתנחם, שואל הרב את החתן: "הכל בסדר?" אומר החתן: "לא, יש לי משהו על הלב; אני לא יכול ללכת לחפה", אומר לו הרב: "בא נלך לצד ואני אשמע מה קורה", החתן הלך עם הרב לצד, והוא מספר לו ספור מזעזע.

החתן מספר כזה ספור: כשהוא היה ילד הוא גנב חפץ יקר מהמלמד, את 'שעון הזהב' שלו, כמובן שהמלמד קלט מהר שהשעון חסר, והמלמד הכריז: "מי שגנב שיודה עכשו!" הילד לא רצה להודות, כי המלמד הטיל כזה פחד, שהילד הרגיש במוחו הילדותי שאין לו אפילו את ההזדמנות להגיד: "אני הגנב", הוא מאוד פחד להודות שהוא עשה את העברה הנוראה של לקחת דבר ששך למישהו אחר ולהכניסו לכיס.

המלמד ראה שאף אחד לא מודה, אז העמיד את כל הילדים בשורה על יד הקיר, ואמר: "מי שאמצא אצלו את השעון יהיה אחת דתו להמית!" והחתן מספר: "המלמד הטיל כזה פחד עד שלא היתה לי ברירה, לא רציתי שימצא את זה בכיס, והוצאתי את השעון מהכיס שלי ובשקט הכנסתי אותו לכיס של הילד שלי, בעוד שהוא אפילו לא הרגיש שאני מכניס לו את זה לכיס".

המלמד הגיע לילד ההוא, הוא משש את הכיס שלו ומצא את השעון... המלמד התרגז. והמלמד שואל את הילד: "מה זה? אתה הגנב?" הילד התחיל לתרץ את עצמו: "לא גנבתי את זה..." שואל אותו המלמד "ככה? לא גנבת את זה? אז למה מנח השעון בכיס שלך?" וכך עשה המלמד צחוק מהילד, הוא קרא למנהל, הוא קרא לאבא ולאמא של הילד, הוא ספר לכלם שהילד גנב והוא אומר שקר, הוא לא מודה על האמת, והמלמד והמנהל יחד עם ההורים בזו וחרפו אותו, כי הרי צריכים לעשות כאן משהו, הוא גנב והוא עוד אומר שהוא לא גנב, הוא הרי פושע גדול... והילד צעק: "לא מאמינים לי; אני לא גנבתי את זה, תאמינו לי שאני לא יודע איך זה הגיע לכיס שלי".



נשאר יהודי והקים דורות - בזכות מלמד

עכשו אספר ספור הפוך, שרואים ממנו שבזה שלא בישו ילד על גנבה, נשאר הילד - יהודי.

את הספור הזה כבר ספרתי כמה פעמים, אבל אני רוצה לחזר עליו. יהודי נגש אל הבנים של המלמד רבי יעקב אליעזר ברקוביץ זכרוננו לברכה [הוא אביו של הדון מקרית יואל שליט"א; הוא היה שנים ארכות מלמד בתלמוד תורה סאטמאר] ואמר להם: "דעו לכם, בזכות אביכם נשארתם יהודי והקמתם משפחה חשוכה".

והם שואלים אותו: "מה הספור?"
אומר היהודי: אני אספר לכם ספור: כשהייתי ילד למדתי אצל אביכם רבי יעקב אליעזר, באמצע הלמודים הלכתי לשרותים, המשרד של המנהל היה פתוח, הצצתי לתוך המשרד שלו וראיתי על השלחן מנח שטר של עשרים, לקחתי את השטר ודחפתי אותו לכיסי, אני לא אומר שהיה מתר לי לעשות את זה, אבל כך עשיתי...

כשחזר המנהל למשרד הוא הבחין שחסר לו כסף, הוא הבין מיד שאחד הילדים מכתי גנב את זה, והוא נכנס לפתח שלי ואמר למלמד: "היה על השלחן במשרד שלי שטר של עשרים, ואני חושד שאחד הילדים מהכיתה הזאת גנב את זה, אני רוצה למשש את הילדים כדי לקלט מיהו הגנב", אמר אביכם למנהל שהוא כבר יביא לו את הגנב, והוא צנה לכל הילדים שכלם יעמדו ליד הקיר עם הפנים לקיר והוא ימשש את כל הכיסים, כדי שאף אחד לא ידע מיהו הגנב, אביכם עבר מילד לילד, וכשהוא הגיע לכיס שלי חשבת, בטוח אני עומד להתבזות עכשו... המלמד מכניס את ידו לכיסי באותו רגע לבי החסיר פעימה, ופלאי פלאים, המלמד מוציא את השטר מהכיס שלי ומכניס אותו לכיסו וממשיך ללכת לשאר הילדים העומדים בשורה, והוא לא נעצר אצלי, כשהוא סים למשש את הכיסים של כל הילדים התישבו בחזרה ללמד.

אחר כך נכנס עוד פעם המנהל והוא שואל: "נו, מצאו את הגנב?" אמר לו אבא שלכם: "הנה השטר", והמנהל

שואל: "מיהו הילד שגנב?" ענה המלמד: "אני לא יודע, הסתובבתי בעינים עצומות וכו' הכנסתי את היד שלי לכיסים, והנה הוא השטר..."

היהודי מספר: "הספור הזה כל כך רגש אותי, ראיתי שהמלמד כל כך נזהר בכבודי, אני לא ידעתי אם באמת הוא לא יודע מי הגנב, או שהוא פן יודע והוא לא מגלה את השם כי הוא רוצה לתת לי עוד הזדמנות, זה גרם לי שהתחלתי ללמד ולהתפלל, והיום יש לי בנים ונכדים, ונמשכים דורות יפים ונאמנים".

חותכים ילדים מדי יום ביומו בתלמודי תורה

מלמדים יקרים; מהספורים האלו רואים איך שעם קצת רחמנות על ילד אפשר לבנות דורות, ועם התנהגות רעה אל ילד אפשר חס ושלום לדרדר דורות.

הספור הראשון לא קרה פעם אחת, הספורים האלו קורים לדאבוננו כל יום! אני זוכר כשקרתי הסדרגדה הנוראה בבורו פארק שיהודי חתך ילד, ומוהרא"ש דבר אז באש להבה, מוהרא"ש אמר (בשעור ליל ששי פרשת דברים, תשע"א): "כל אחד אומר סבה אחרת למה זה קרה, אחד אומר שזה בא בגלל טלפונים לא כשרים, והשני אומר שזה בגלל עברות אחרות, ואני אומר - אמר מוהרא"ש - שזה בא כי חותכים ילדים בתלמודי התורה, מרביצים לילדים מכות רצח ומבזים אותם!" מוהרא"ש בכה מאוד בדרשה זאת. ברוך השם שהוצאנו אז קונטרס מהדרשה הזאת בשם "אל תחתך אותי", הקונטרס הזה הוא הפלא ופלא.

נזכרתי עכשו מהספור, כי עכשו קרה ספור נורא בבורו פארק, גם יהודי לדאבוננו שדקר את אביו ואת אמו למות ה' ישמרנו, אברכים אומרים לי שהם לא יכולים לישן בלילה מהטראומה, הם מרגישים שמשהו קורה במח שלהם, אמרתי להם "נו, מה היה אומר על זה מוהרא"ש? אותו דבר! זה בא כי חותכים הורים, ילדים מדברים אל ההורים שלא בדרך ארץ, ומזלזלים בהורים".

ברוך השם שישבתי עם ילדים

מלמדים יקרים, הלב שלי אתכם, אני מודה לכם, אני מברך אתכם, ואני יודע שאתם עובדים קשה; אני גם עובד מאוד קשה, אבל ברוך השם שאני עובד עם דברים טובים. אוי איך שאנשים עובדים קשה, אם הייתם יודעים מה שמתרחש בעולם המסחר, איך שאנשים רבים כל יום אחד עם השני, זה גונב את זה וזה גונב את זה, וזה כבר חשב שהוא הולך להרויח כסף והוא לא מרויח כסף, אזי הייתם שמחים 'ברוך ה' לפחות ישבתי עם הילדים בכיתה, קצת למדתי וקצת התפללתי עם הילדים'.

התפלל והלמוד צריכים לגדל עם הילדים

אני רוצה להוסיף עוד נקודה קטנה; בתחלת השנה מתחילים את הכל בהדרגה, מתפללים עדן קצת, מלמדים אותם להתפלל, ולומדים מעט, כמו שהילדים רגילים עדן מהכיתה הקודמת, אבל עכשו שאוחרים כבר ב'חדש שבט', צריך כל מלמד לדעת שצריכים כבר להוסיף עוד קטע לתפלה; מדי תקופה צריכים להוסיף עוד קטע ועוד קטע, התפלה צריכה לגדל עם הכיתה. אותו דבר עם הפסוקים של חמש, עם רש"י, עם משניות וגמרא. ב'חדש שבט' אי אפשר ללמד אותו דבר כמו שלמדו בתחלת השנה, צריכים להוסיף עוד פסוק חמש, עוד רש"י, עוד משנה ועוד שורה גמרא.

ללמד ענינים יפים ביהדות

כך גם פדאי ללמד ענינים ביהדות, כגון 'גימטריות', 'ראשי תבות', את 'טעמי המקרא'; יש כל כך הרבה דברים שאפשר ללמד, בתורה הרי יש את הכל. וכמוכן שלא לדבר מסתם חדשות ושטויות.

בכל אפן, מלמדים יקרים, הדבר הראשון הוא: תכינו לעצמכם בכל יום ספור של צדיק, והדבר השני: לא לעשות שום צעד לפני שהקשיבו לילד ושקלו את זה עוד פעם בשוב הדעת שאולי הילד לא אשם.

השם יתברך יעזר, שתהיה לכם הרבה הצלחה וסייעתא דשמיא, אמן.



למה משלמים כל כך מעט למלמד?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני משמש כמלמד בתלמוד-תורה מזה שנים, יש לי ברור השם משפחה גדולה, אבל אני לא מרוויח מספיק כדי לכסות את החדש, אני מקבל ממש כפי שמשלמים בשוק לעובד הכי זול, על כל דבר מבינים שצריכים לשלם תשלום נורמלי, חוץ מאשר למלמד שעושה את העבודה הכי קשה לשבת בכיתה עם ילדים מלאי מרץ כל היום ולסבל את הקשיים של כל אחד.

אני מבין שלמוסד שאני עובד בו אין מספיק כסף לשלם יותר, אבל אני לא יכול להבין כשאני רואה אנשים שלא משלמים שכר למוד או מתמקחים על המחיר, כשאבותיו זמן הם יקנו מה שהם צריכים לנוחיותם ויבזבזו כסף על דברים שלא באמת נחוצים, ורק כשה מגיע לשכר למוד, שזה הדבר הכי חשוב לאדם - מחפשים לחסוך.

גם מאוד כואב לי כשאני שומע הרבה פעמים אנשים אומרים שמלמד נהיה מלמד כי הוא לא שנה לשום דבר אחר, כשהאמת היא שלהיות מלמד זה עבודה הרבה יותר קשה והרבה יותר מסכנת מרב הדברים האחרים, ולהיות מלמד טוב דורש הרבה כח ומח וסבלנות, ובסוף ההורים בכלל לא מבינים מה המלמד עושה עבור הבן שלהם, ועל הדבר הכי קטן שהם חושבים שלא עשו טוב, הם יתקשרו לצעק ולגער, בזמן שבלתי אפשרי להסביר להם מה בדיוק התרחש.

אשמח לקבל חזוק על זה.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישלח, י"א כסלו, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אין מלים להביע את גדלותו של מלמד טוב, כמה גדולות הזכויות שלו; כל התורה והתפלה שהילדים הולכים ללמד ולהתפלל כל חיייהם - נזקפות לזכותו של המלמד.

לצערו אנשים מזלזלים במלמדים, לא מעריכים את העבודה שלהם; זה מאוד

כואב, בפרט כשעובדים כל כך קשה עם ילד ובמקום לקבל הכרת הטוב מההורים על העבודה הקשה - רק באים בטענות וכו'; זה סוחט את הכח מהמלמד.

גם אני הייתי מלמד, אני מבין אותך היטב; ובכל זאת אבקש ממך מאד שתתחזק; זכור, עובדים בשביל הקדוש ברוך הוא, לא עובדים עבור אף אחד אחר, ולמעלה בשמים נשמרים העבודה והעמל הקשה, שכן גדול מוכן למלמדים.

אל תשכר כשאתה שומע שמדברים על מלמדים, לצערנו ישנם כאלה שאסור להם להיות מלמדים. מוה"ר"ש מספר: "פעם הגיע יהודי אחד אל הגאון הקדוש רבי מאיר שפירא מלובלין וזכותו יגן עלינו, להתייעץ אתו, היהודי היה שוחט ופטריו אותו מעבודתו, והוא מחפש עבודה, ענה לו רבי מאיר: מה אתה חושב לעשות? היהודי ענה לו, היות ואין לו פרנסה הוא חושב להיות מלמד. אמר לו רבי מאיר: "אם לא ידעת לשחוט שורים, עזים, תרנגולים, כעת תלך לשחוט ילדים?!" הוא הזהיר אותו שלא יעז להיות מלמד.

מוה"ר"ש אומר: "רואים דבר מענין, כשאדם רוצה להכנס לאיזו פרנסה, הוא חייב ללמד קדם את המלאכה, ורק אחר-כך הוא יכול להתחיל לעבוד בפעל. יש מלאכות שאפשר להתלמד בקלות, ויש כאלו שהן קשות יותר להתלמד, למשל אחד רוצה להיות רופא, הוא חייב ללכת וללמוד שנים רבות, עד שהוא מתמקצע היטב, אבל אפילו בעבודות פשוטות, צריך גם להתלמד קדם, אחד רוצה לעבוד בחשמלאות הוא חייב להתלמד קדם, אם לא - הוא יתחשמל, חס ושלום. אחד רוצה להיות צפצף או נגר או כל מה שנה לא יהיה - הוא חייב לדעת את המלאכה, הוא חייב לאהב את המלאכה, וברור שאף אחד לא יקח בעל מלאכה שיעשה בשבילו עבודה שלבעל המלאכה אין שום משג איך מבצעים אותה.

אבל יש מלאכה אחת שהיא יוצאת דופן, שאם אחד רוצה להיות מלמד - יש באמת מלמדים רבים שהם טובים, נהיה הנהג, שמי שאין לו פרנסה, הוא נהיה מלמד, זה מאוד

מוזר, למה דוקא בעבודה הזו, לא מסתפקים על האדם, לראות אם הוא באמת מצליח או שלא, לפני שלוקחים אותו למלמד? תארו לכם אחד אין לו פרנסה והוא מחליט שהיה ואין לו מה לעשות - הוא נהיה רופא... זה הרי ממש רציחה, הוא היה הורג אנשים על ימין ועל שמאל, רחמנא ליצלן".

כמוכן שהפונה היא לא על המלמדים הטובים; מלמד ירא שמים, מלמד שנוהר על התלמידים שלו - הוא מאד חשוב למעלה בשמים. "חז"ל אומרים (בבא בתרא ח:): על הפסוק (דניאל יב, א): ומצדיקי הרבים כפוכים לעולם ועד" - אלו מלמדי תינוקות של בית רבן - המלמדים שלומדים תורה עם בני ישראל, השכר שלהם כל כך עצום וגדול בשמים. כשסתפקלים על השמים רואים את נפלאות הבורא העצומים, את גדולת השם - יתברך שברא כל כך הרבה בליגי כוכבים, וזה רק מה שרואים עם העינים, וזה כלום מול מה שרואים בטלסקופ, זה ממש בלתי אפשרי לספר כמה רכבות בליגי כוכבים שהקדוש-ברוך-הוא ברא, ולכלם בשם יקרא (ישעיה מ, כ), אומרים חז"ל, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים בשמים, ככה אי אפשר לספר ולהעריך את השכר הגדול והעצום, שמחכה למלמד, שמוריד את עצמו אל הילדים בראוי, ומלמדם תורה".

מה שאתה נאנח שאין לך כסף; אל תחשב שמי שעובד במקום אחר - יש לו יותר כסף ממך, כל אחד מתגנע, כל אחד בוכה; ההבדל הוא רק, כמה מתגנעים? "אנו עמלים והם עמלים; אנו עמלים ומקבלים שכר", אנו מתגנעים עם נשמות יהודיות יקרות, ילדים יהודיים, הילדים של השם יתברך; אנחנו בונים את הדור הבא של עם ישראל, "והם עמלים ואינם מקבלים שכר", ואחרים מתגנעים ולא נשאר מהם כלום.

חזק ואמן בעבודתך הקדושה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת וישב תשפ"ב)



לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיוזוק (נשים)
שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / 845-351-9060 / אנגליה 03303502363
קנדה 438-320-9090

...

קול ברסלב
שיעורים; חיוזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד
079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / 845-351-0910 / אנגליה 03303502361
קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370

מייל חיוזוק יומי chizikyomi@gmail.com